

Ο ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

"Αν και ὀλίγον ἄργα, ἐν τούτοις ὁ Ἀσμοδαῖος εὐχαρίστως δημοσιεύει τὰς μὲν ἤδη δοθείσας αὐτῷ σημειώσεις, περὶ τοῦ ἀνακτορικοῦ χοροῦ, τοῦ συνεργάτου του **Κραῖκ**. Ἐπιθυμῶν νὰ παρακολουθῇ ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν κοινωνικὴν κίνησιν δὲν ὤκνησε καὶ νὰ ποστειλῇ τὸν εἰρημένον συνεργάτην του εἰς τὸν χορὸν καὶ νὰ παράσχῃ τὰς στήλας του εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ, ἥτις ἂν καὶ σύντομος, βεβαίως πολὺ θὰ ἐκτιμηθῇ καὶ διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ διὰ τὴν γλωσσομάθειαν, ἥτις τὴν διακρίνει.

Ὁ μεταβαίνων εἰς ἀνακτορικὸν χορὸν — dans un bal du Palais — ὑπόκειται εἰς περιέργον τι συναίσθημα· ἡ μεγάλη κλίμαξ — le grand escalier — δι' ἧς ἀναβαίνει, τῷ παγώνει τοὺς πόδας μὲ τὴν μάρμαρά της· αἱ ἀνοίχθαι θύραι — les portes ouvertes — τῷ μεταδίδουσι ῥίγος εἰς τὰ νῶτα (dans le dot)· ἰσάμενος εἰς τοὺς μακροὺς καὶ ἀχανεῖς διαδρόμους εἶνε φόβος μὴ κρυστολογήσῃ. Ἀλλ' ἡ θέα τῶν ἐκεῖ καλλονῶν (beautés) δὲν βραδύνει νὰ τὸν θερμάνῃ· καὶ τοιοῦτοτρόπως συγκινημένης τῆς θερμοκρασίας καταντᾷ εἰς τὸ τέλος νὰ μὴ αἰσθάνεται ni chaud, ni froid.

Τοῦτο τοῦλάχιστον ἐδοκίμασα ἐγώ. Φέρων ἀνηρτημένον ἀπὸ τοῦ σώματός μου τὸ ἐλαφρότατον frac καὶ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ κρεμαμένην τὴν cravate blanche, γυμνὸς δὲ τὴν κεφαλὴν ὡς ἀφαιρέσας καὶ συμπτύξας τὸ ciac μου, δὲν ἤμην βεβαίως ἀπληλαγμένος τῶν συνεπειῶν καμμιᾶς περιτονίτιδος ἢ καμμιᾶς coryza. Ἀλλὰ μὲν ὁλίγον ἐπερίερα ὀλίγον τὸ βλέμμα toutes mes artères ἤρχισαν σφύζουσαι ζωηρότερον, mon sang ἐκυκλοφόρει δλον en feu, καὶ καὶ ἐντὸς ὀλίγον ἤμην καθιδρωσ. Πῶς ὅμως νὰ μὴν ἰδρώσω βλέπων τὴν εἰς τὸ πλάγι μου χορεύουσιν ὥραιαν σελφίδα, ἥτις μοὶ ἀναμνησθεῖ τοὺς στίχους ἐκείνους τοῦ Fénélon:

"Calypso ne pouvait se consoler
de départ d'Ulysse";

Εἶνε ἐλαφρὰ ὡς πτερόν· νομίζεις ὅτι τόρα θὰ πετάξῃ· πόσον ἐπεθύμουν νὰ ἤμην ἀερόστατον διὰ νὰ πετάξω μαζί της jusqu' dans les plus profonds cieux.

Ἀλλ' ἡ γειτόνισσά της! Ἐχει vis-à-vis ἓνα συνταγματάρχην, ὅστις μοὶ ἐνθυμίζει τὸ γνωστὸν ἄσμα γαλλικοῦ κωμειδουλλίου: Mon colonel, mon colonel! Βλέπων τις τὰ στήθη της, αἵτινα ἐπιδεικνύει ἡμίγυμνα, νομίζει ὅτι δι' αὐτὴν ἔγραψεν ὁ γάλλος συγγραφεύς:

"Cependant Télémaque montrait son courage dans le pays
de la Grèce."

Ἀλλὰ τί σύννεφον ἀπὸ ὥραιας! Quel nuage de beautés! Διακρίνω μεταξὺ αὐτῶν τὴν Α., τὴν Β., τὴν Γ., τὴν Δ., τὴν Ε., τὴν Ζ., καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Καὶ ἔπειτα ὅλους τοὺς συνδυασμούς των. Δὲν λείπει οὔτε ἡ χαριεστάτη Τσ., οὔτε ἡ ροδοπάρειος Πρ., οὔτε ἡ ἀγγελόμορφος Ιζτ., οὔτε ἡ ζωηροτάτη Χρμπ. Μεταξὺ αὐτῶν καταλέγεται καὶ ἡ λιγυρὰ Κα Ξξξξ, καὶ ἡ ὁροσερὰ Φρπτ., καὶ ἡ συνεσταλμένη Κυρ. Δὲν ἤξεύρω τί λέγει ἡ Κατήχησις περὶ τοῦ γένους τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ μὰ τὸν Σατανᾶν αἱ ξανθαὶ αὗται, λευκαὶ καὶ μελαγχροιναὶ μορφαὶ συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ θήλεος αὐτῶν γένους. Καὶ ἔπειτα, καθὼς λέγει καὶ ὁ Βιργίλιος:

Lingua latina est antiqua.

Ἐπεθύμουν νὰ ἐξακολουθῇσω, φίλτατε Ἀσμοδαῖε, ἀφηγοῦμένος σοι ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλα τὰ φανερά συμβάντα τοῦ χοροῦ. Ἐπεθύμουν νὰ σοὶ εἶπω πῶς εἰς φύλλος ἐκάθισεν. εἰς τὸν βραχίονα τῆς εὐειδοῦς Γθη., πῶς ἡ νεαρὰ Μχλ. παρετήρει τὸν γνωστὸν ἐκ Καππαδοκίας νέον, πόσας καρφίδας εἶχεν ἡ Λγδ. εἰς τὴν κόμην της, καὶ πόσῳ brillants ᾔσαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ οἱ ἀδάμαντες τῆς Wgd. Ἀλλ' ὁ χρόνος μοὶ ἐπιλείπει, καὶ ἔπειτα εἶμαι κουρασμένος· διότι ὡς λέγει καὶ ὁ Hugo:

Pale étoile du soir, messenger lointain.

Καὶ διὰ τοῦτο σεῦ στέλλω ὅπως ὅπως τὰς σημειώσεις μου διὰ νὰ ἰδῇς πῶς γίνονται σήμερον οἱ χοροὶ καὶ . . . πῶς γράφονται αἱ περιγραφαί.

ΚΡΑΙΚ

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Προχθές τὴν Πέμπτην ἐώρτοζεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Φυσικοῦ Δικαίου καὶ τμηματάρχης τῆς στατιστικῆς κ. Νεοκλῆς Καζάκης. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνεπληροῦτο ἔτος ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ πασσάλου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς αὐτόν. Ἡ ἱστορικὴ αὕτη χρονολογία δὲν ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀσμοδαῖος τὴν ἐνεθυμήθη καὶ τὴν ὑποβάλλει εἰς τοὺς ἐκδότας τῶν ἡμερολογίων ὅπως συμπληρώσουν τὰς ἐλλείψεις χρονολογίας των.

Ὁ κ. Λομβάρδος λοιπὸν εὐρίσκειται ἀρκετὰ ἐμπερδευμένος μὲ τὰ ἀποκαλυφθέντα σκανδαλώδη περὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Κατακόλου. Αἱ 40,000 δραχμῶν περὶ ὧν ἐγένετο προχθές λόγος εἰς τὴν βουλὴν δὲν φαίνονται πούθεν καὶ ἀγνοεῖται ἡ τύχη των. Πάντοτε ἐπιστεύσαμεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν ἠδύνατο νὰ χῶσῃ τὴν μύτην του εἰς ἥτιον ρυπαρὰ μέρη.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τῆς Σπάρτης, ἀλλεπάλληλα καὶ μοναδικά.

... Θεωροῦμεν δὲ καὶ πάλιν ἀξίαν συστάσεως τὴν συνδρομὴν ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ θιάσου, σκοποῦντος, ὡς ἀρχῇθεν διετέθη, τὸ ἔργον τῆς κατασκευῆς ὠρολογίου ἐν Σπάρτῃ.

Εἶδατε τὴν Μαρίαν; εἶδατε τὰ στάδια, εἰς ἃ δίδει χώραν ὁ ἔρως, ὁ σφοδρὸς ἢ ὁ μεμετρημένος, ἅψ' ἐτέρου δὲ ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἐπιτηδειότερα ἐκδήλωσις τῶν ὧν ἐμφορεῖται ἡ θυγάτηρ τοῦ πατρὸς αἰσθημάτων;

Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἔποψις, εἶνε ἡ μοναδική, ὅρ' ἦν διορθῇ τις εὐκόλως δι' ἐρεύνης ἐμπεριστατωμένης, οἶαν τὰ λοιπὰ ἔχουσι στάσιν ἅπερ τυγχάνουσιν ὄντα τῆς δικαιοδοσίας τῆς κοινωνιολογικῆς ἐπόψεως.

"Ὅστις ποθεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν νῦν ἐκπολιτισμὸν ὡς ἄξιον θαυμασμοῦ, ὅς παραλίπη πάντα τὰλλα ἐρευρημάτά του, ἐπιχειρῶν μόνον τὴν ἀνάπτυξιν τούτου τοῦ ἔργου τῆς σηκνῆς παραστάσεως, ὁπότε τοῦτο διὸ τῆς πρὸς τὴν ἐντέλειαν προσεγγίσεώς του εἶνε ἐκ τῶν ἀξιολόγων."

Ἀληθὲς παραγωγὴ τοῦ οἰκείου συναισθήματος ὑπῆρξαν αἱ τελευταῖαι παραστάσεις τοῦ παρ' ἡμῖν δραματικοῦ θιάσου Ὁρφύς.

Νεοφανὲς ἀληθῶς εἶνε νὰ βλέπῃ τις τὸν ρασοφόρον ἱεροκήρυκα Ἐπιφάνιον Παναγιωτόπουλον ἐν δεδυσμένον τὴν προδοσκήδα τοῦ διδασκάλου.

Ὡραία καὶ εὐτραφὴ τὸ σχῆμα πορτογάλια παρῆγει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ χώρα ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ Τραγελάφου.

Ἀποροῦμεν πῶς οἱ μυκτῆρες τοῦ κ. νομάρχου μας δὲν ἤρθεθισθησαν ἐκ τῆς πνευματώδους ἀναθυμιάσεως τοῦ κοπρῶνος.

Ἐκ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς κάλλιστα κατηρτισμένη συντελεῖ εἰς μείζονα εὐχαρίστησιν καὶ ἡθικὴν ψυχολογίαν.